

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

17 januari 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie en de regering van de republiek Guatemala
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 14 april 2005**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel en opzet van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clause van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde ‘gemengde’ karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse

Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep ‘gemengde verdragen’ (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Politieke gegevens

Na ruim drie eeuwen Spaanse overheersing werd Guatemala in 1839 een zelfstandige republiek. Er volgde een periode van dictatuur waaraan in 1944 door de ‘Oktoberrevolutie’ een einde kwam. In de periode 1944-1954 moderniseerden de democratisch gekozen centrumlinkse regeringen de economie, verbeterden zij de infrastructuur en voerden zij landbouwhervormingen door. Nadat in 1954 president Arbenz afgezet werd, volgde een militair bewind dat de landhervormingen ongedaan maakte en de vakbonden verbood. De militaire presidenten Lucas García en Ríos Montt bestreden de guerrillabewegingen met grof militair geweld. In 1983 werd Ríos Montt afgezet waarna in 1986, na de eerste democratische verkiezingen, burgerpresident Vinicio Cerezo aan de macht kwam. Hij werd in 1990 opgevolgd door Jorge Serrano, die in mei 1993 het parlement en

het Hooggerechtshof ontbond in een poging om alle macht naar zich toe te trekken. Dat stuitte op zoveel weerstand dat hij voor de rest van zijn ambtstermijn vervangen werd door de ombudsman voor de mensenrechten.

In 1996 versloeg Alvarado Arzú van de *Partido de Avanzado Nacional* (PAN) zijn tegenkandidaat Alfonso Portillo Cabrera van het *Frente Republicano Guatemalteco* (FRG) bij de presidentsverkiezingen.

Op 29 december 1996 werden tussen de PAN-regering en de *Unidad Revolucionaria Nacional Guatemalteca* (URNG) vredesakkoorden getekend die een einde maakten aan veertig jaar burgeroorlog waarbij 200.000 mensen, voor het grootste gedeelte van indiaanse afkomst, het leven lieten. Het URNG werd in december 1998 gelegaliseerd als politieke partij.

In 1999 won Alfonso Portillo Cabrera de presidentsverkiezingen. Zijn regering, die in januari 2000 aantrad, beloofde de onverkorte uitvoering van de vredesakkoorden. Door een gebrek aan politieke steun in het parlement – waarvan Rios Montt voorzitter was – liet de uitvoering van dit beleidsvoornemen veel te wensen over.

Rios Montt stelde zich kandidaat voor de presidentsverkiezingen van 2003 ofschoon de Hoge Kiesraad zijn kandidatuur afgewezen had. Tijdens de eerste ronde behaalde hij slechts 19% van de stemmen en werd hij uitgeschakeld. Oscar Berger Perdomo van de *Gran Alianza Nacional* (GANA) haalde het in de tweede ronde van zijn tegenstander Alvaro Colom Caballeros die het aanbod afsloeg om deel te nemen aan de regering. De nieuwe president beloofde de strijd aan te binden tegen corruptie en armoede en nieuwe arbeidsplaatsen te creëren. Bij de parlementsverkiezingen van 2003 behaalde de GANA met 24,3% van de stemmen 47 zetels tegenover 43 zetels voor de FRG, 32 voor de *Unidad Nacional de la Esperanza* (UNE) en 17 voor de PAN.

Ondanks de trage uitvoering van de vredesakkoorden, bestaat er een brede overeenstemming over de noodzaak van ingrijpende hervormingen. De internationale gemeenschap steunt de naleving van die akkoorden in alle opzichten. Voor de beïnvloeding van het politiek besluitvormingsproces ontbreekt het echter aan politieke partijen. Wel is de invloed van het maatschappelijk middenveld sedert de vredesakkoorden duidelijk toegenomen.

Guatemala is een republiek. De staatsinrichting is gebaseerd op de Grondwet van 1986 die in 1994 geamendeerd werd. Die Grondwet voorziet in de scheiding van de uitvoerende, de wetgevende en de rechterlijke macht. De president die zowel staatshoofd als regeringsleider is, wordt via algemene verkiezingen gekozen voor een termijn van vier jaar. Herverkiezing of verlenging van de ambtstermijn is niet mogelijk. De wetgevende macht berust bij het parlement, *Congreso de la República*, dat 158 leden telt. Zij worden eveneens gekozen voor vier jaar, deels in departementale kiesomschrijvingen en deels volgens het proportionele stelsel. De besluiten van het parlement worden genomen met absolute meerderheid maar in bepaalde gevallen is een tweederde meerderheid voorgeschreven. De ombudsman voor de mensenrechten wordt gekozen door het parlement en rapporteert aan het parlement. Het Hooggerechtshof bestaat uit minstens zeven rechters die door het parlement gekozen worden voor een periode van vijf jaar. Het Constitutionele Hof is bevoegd voor grondwettelijke aangelegenheden. Grondwetsherzieningen worden behandeld in het parlement en in een referendum ter goedkeuring voorgelegd.

Economische en sociale gegevens

De Guatemalteekse samenleving wordt van oudsher gekenmerkt door economische en sociale ongelijkheid en door een invloedrijke positie van de strijdkrachten. De gevolgen van de burgeroorlog zijn zowel op psychologisch als op economisch en sociaal vlak, nog duidelijk merkbaar. De indianen, die meer dan de helft van de bevolking vormen, worden nog steeds achteruitgesteld en gediscrimineerd.

De economie is sterk afhankelijk van de export van koffie, suiker en bananen. De landbouw vertegenwoordigt een kwart van het Bruto Binnenlands Product (BBP) en stelt de helft van de actieve bevolking tewerk. Er zijn onvoldoende overheidsmiddelen omdat het belastingniveau – ondanks afspraken die gemaakt werden in de vredesakkoorden – te laag blijft. Pas in augustus 2001 werd een belastingverhoging doorgevoerd.

Guatemala kent een zeer ongelijke inkomensverdeling. Volgens de Verenigde Naties (VN) leeft meer dan de helft van de bevolking onder de armoedegrens. In bepaalde door indianen bewoonde gebieden, is de armoede zeer groot. De sociale indicatoren behoren tot de laagste in Latijns-Amerika.

Begin oktober 2005 werd het land getroffen door de orkaan Stan die veel dodelijke slachtoffers maakte en een ware ravage aanrichtte. Vooral de arme maya's werden getroffen.

De overheidsuitgaven voor gezondheidszorg bedragen ongeveer 1% van het BBP, wat minder is dan wat in de vredesakkoorden voorzien werd. De helft van het budget zou naar preventieve gezondheidszorg moeten gaan. Het onderwijsbudget is minder dan 2% van het BBP en de helft gaat naar het lager onderwijs.

Guatemala bekleedt de 117de plaats op de *Human Development Index* 2005 van de VN. Het wordt gerekend tot de middelmatig ontwikkelde landen.

Mensenrechten

Hoewel sinds de ondertekening van de vredesakkoorden systematische verdwijningen, willekeurige arrestaties en martelingen niet meer voorkomen, zijn er nog veel problemen op het gebied van de rechtsstaat en laten de mensenrechtensituatie en straffeloosheid te wensen over. Conservatieve krachten trachten de uitvoering van de vredesakkoorden te vertragen zodat de sociaal- economische en culturele scheiding tussen de indianen en de Latino's en de daarmee gepaard gaande ongelijkheid blijven bestaan. Discriminatie van en geweld tegen vrouwen duurt voort evenals misbruik van kinderen en discriminatie van gehandicapten.

Op 25 februari 1999 verscheen het rapport van de Waarheidscommissie waarin tal van schendingen van de mensenrechten aangegeven werden en aanbevelingen gedaan werden.

Rios Montt werd in 2003 aangeklaagd, zowel in Guatemala als in het buitenland, voor de moordpartijen die tijdens zijn bewind plaatsvonden. In oktober 2003 werd de *Estado Mayor Presidencial*, de militaire inlichtingendienst, afgeschaft en vervangen door een burgerlijk agentschap.

In zijn rapport 2005 meldt *Amnesty International* (AI) een toename van het geweld tegen vrouwen en van gewelddadige acties op het platteland. Daarnaast hadden mensenrechtenactivisten af te rekenen met intimidaties en vervolgingen. Schendingen van de mensenrechten bleven onbestraft.

Op 20 april 2005 publiceerde AI een memorandum voor de Guatemalteekse regering waarin het zijn

bezorgdheid uitdrukte over de mensenrechtensituatie. In dat memorandum doet AI een aantal aanbevelingen met betrekking tot de strijd tegen vrouwenmoorden, de bestraffing van mensenrechtenschendingen in het kader van agrarische geschillen, de bescherming van mensenrechtenactivisten en de invloed van de handelspolitiek op de mensenrechten.

Buitenlands beleid

Tijdens het militair bewind was Guatemala jarenlang internationaal geïsoleerd. Thans is het land onder andere lid van de VN en de Organisatie van Amerikaanse Staten (OAS).

Guatemala onderhoudt nauwe betrekkingen met zijn grote buurlanden de Verenigde Staten en Mexico maar die relaties zijn niet altijd vrij van spanningen. De Verenigde Staten zijn de belangrijkste handelspartner en er wordt ook samengewerkt op het vlak van drugsbestrijding. Guatemala sloot vrijhandelsakkoorden met Cuba (1999) en met Mexico, Honduras en El Salvador (2001). Een douane-unie werd gesloten met El Salvador (2004) en Honduras (2005). Met Belize is er een grens- en territoriaal conflict.

De bilaterale en regionale betrekkingen met de Europese Unie (EU) zijn geformaliseerd door de zogenaamde San José-dialoog, die sinds 1985 een jaarlijks gehouden forum vormt voor politieke en economische gesprekken, de Kaderovereenkomst inzake samenwerking die op 1 maart 1999 in werking trad, en de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking die op 15 december 2003 ondertekend werd door de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en door Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua en Panama, anderzijds.

De uitvoer bestaat vooral uit koffie, suiker en groenten en fruit. Meer dan de helft van de export gaat naar de Verenigde Staten. Brandstoffen, machines, materialen voor de transportsector en de bouw zijn de voornaamste importproducten. De Verenigde Staten zijn de voornaamste leverancier.

Samenwerking tussen Vlaanderen/België en Guatemala

In het kader van het pilootproject 'Convenanten gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking' dat in 2001 van start ging, sloten Evergem, Herent en Olen samenwerkingsprogramma's met Guatemalteekse steden en gemeenten. In 2002 hadden negen Vlaamse

niet-gouvernementele organisaties (ngo's) een partnerwerking met Guatemala.

De Belgische Technische Coöperatie (BTC) biedt ondersteuning aan de onderwijssector en de ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen.

Tijdens de burgeroorlog verdwenen twee Vlaamse Scheutisten die reeds lange jaren werkzaam waren in Guatemala. De ene werd doodgeschoten en de andere werd gearresteerd waarna nooit nog iets van hem vernomen werd. In september 2005 raakte het onderzoek in een stroomversnelling. De rogatoire commissie die naar Guatemala gestuurd werd, kon een aantal verdachten ondervragen.

Handel tussen Vlaanderen/België en Guatemala

Jaar	Belgische uitvoer (in miljoen €)	Vlaamse uitvoer (in miljoen €)	Belgische invoer (in miljoen €)
2000	23,9	19,0	54,5
2001	28,2	21,6	33,8
2002	39,0	26,9	11,5
2003	40,0	25,4	14,3
2004	39,5	24,7	13,3

Cijfers: Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

3. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verscheidene overeenkomsten inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO).

Tussen de BLEU en Guatemala hebben geen echte onderhandelingen plaatsgevonden. Via briefuitwisseling werden de teksten geamendeerd.

Op 1 oktober 2004 kwamen vertegenwoordigers van de BLEU en Guatemala in Brussel samen om de overeenkomst te bekrachtigen. De overeenkomst werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Spaans en het Engels. De Engelse versie is doorslaggevend bij een geschil over de interpretatie van de overeenkomst.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET GUATEMALA

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

De leden van de BLEU keurden een tekst goed die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard. Sinds 2002 zijn milieu- en sociale clausules opgenomen in de typetekst.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

De bescherming vindt men terug in de artikelen 3, 4 en 7 tot en met 9. Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie terwijl artikel 4 stelt dat de investeerders de behandeling genieten van meest begunstigde natie. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 5 stelt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die een hoge graad van milieubescherming biedt en dat zij die wetgeving stelselmatig moeten verbeteren.

Artikel 6 bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die arbeidsnormen vastlegt in overeenstemming met de internationaal erkende rechten van werknemers en naar een verbetering van die normen.

Artikel 7 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 8 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 9 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 10 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 11 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 12 en 13 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 12 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 13 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 14 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 15 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

Er vonden geen echte onderhandelingen plaats tussen de BLEU en Guatemala. De afwijkingen op de BLEU-typetekst worden hierna toegelicht. De meeste verschillen zijn slechts vormelijk.

In artikel 1.2 over de definitie van “investeringen” worden de punten c en d van de BLEU-typetekst samengevoegd in één punt.

In artikel 1.4 gebruikt Guatemala een eigen definitie van zijn grondgebied.

In de artikelen 1.5 en 1.6 wordt “wetgeving” vervangen door “wetten”.

Er wordt een artikel 1.7 toegevoegd waarin “openbaar nut” gedefinieerd wordt.

In artikel 2.2 staat dat elke overeenkomstsluitende partij het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten e.d. “bevordert overeenkomstig haar wetten en voorschriften” terwijl in de typetekst staat dat ze het sluiten en uitvoeren van dergelijke overeenkomsten “toestaat”.

De punten 3.1 en 3.2 van de typetekst worden samengevoegd en er wordt gespecificeerd dat investeringen zowel rechtstreeks als onrechtstreeks kunnen zijn. Bovendien worden twee paragrafen toegevoegd betreffende de clause van meest begunstigde natie en de uitsluitingsclause voor vrijhandelszones e.d. Die bepalingen worden in artikel 4 nogmaals benadrukt.

Artikel 5 krijgt een andere titel “Onteigening en schadeloosstelling” dan artikel 7 van de BLEU-typetekst (“Ontneming en eigendomsbeperking”). In punt 4 is de behandeling in geval van schadevergoeding, schadeloosstelling e.d., niet minder gunstig dan die welke door de overeenkomstsluitende partij aan de eigen investeerders verleend wordt. De clause van meest begunstigde natie wordt nog eens onderstreept.

In artikel 6.4 is sprake van “heffingen en kosten” in plaats van “bankkosten”. Op vraag van Guatemala werd ook hier een paragraaf toegevoegd over de clause van meest begunstigde natie.

In artikel 7.1 heeft men het over “verzekering voor niet commerciële risico’s”.

In artikel 10.1 wordt enkel “overleg” vermeld met het oog op het regelen van investeringsgeschillen. Als het geschil binnen zes maanden na de kennisgeving niet kan geregeld worden, stemt elke overeenkomstsluitende partij ermee in om het geschil naar keuze van de investeerder, voor arbitrage voor te leggen aan een internationale instelling. Als voor één bepaald geschillenbeslechtingsmechanisme gekozen wordt, kan het geschil niet nog langs een andere weg geregeld worden, ook niet door de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd.

Artikel 11.2 heeft dezelfde inhoud maar is anders verwoord.

In artikel 11.3 wordt ook in vervanging voorzien van de vice-president door het oudste lid.

Artikel 12 heeft als titel “toepassingsgebied” in plaats van “vorige investeringen” (artikel 14 van de typetekst). Er wordt wel toegevoegd dat de overeenkomst niet van toepassing is op investeringsgeschillen die ontstaan zijn vóór haar inwerkingtreding.

De milieu- en arbeidsclausules staan in de artikelen 13 en 14 van de overeenkomst. Ze kregen de titel “milieumaatregelen” en “arbeidsmaatregelen”. “Wetgeving” wordt vervangen door “wetten”.

De overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen elkaar er schriftelijk van in kennis gesteld hebben dat aan de grondwettelijke vereisten voldaan is (artikel 15).

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

Tijdens zijn vergadering d.d. 13 juli 2005 heeft de SERV zich aangesloten bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies d.d. 25 oktober 2005 maakte de Raad van State geen opmerkingen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Guatemala inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 14 april 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Guatemala inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 14 april 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Guatemala inzake de wederzijdse bevordering en

bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 14 april 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 16 december 2005.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS
